

Tiit Naarits
lennutab
tuulelohet
Lk. 3

BETTI
ALVERI
PÄEVAD
Lk. 4-5

Like noored
ja parlament?
Lk. 6

YFU
Lk. 7-8

2007. Aasta
suurhoroskoop
Lk. 13-14

Alter Ego

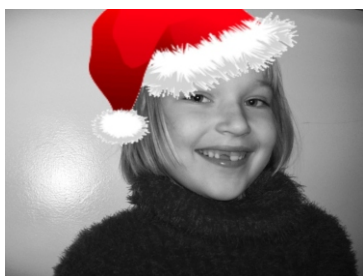
DETSEMBER 2006

NR. 39

JÕGEVA GÜMNAASIUMI LEHT

5 krooni

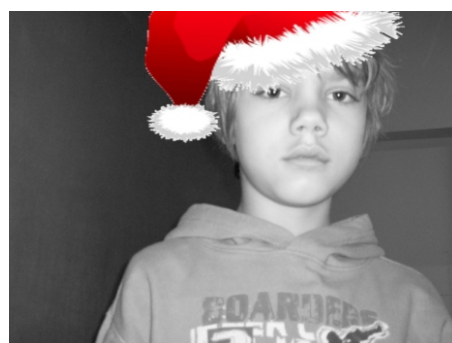
❄ Kes ja miks nemad siin on? ❄

Karoliina

Sandra

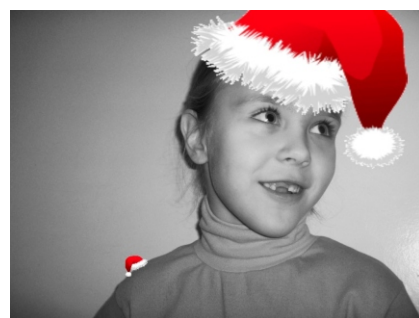
Jaak Martin

Kadi L.

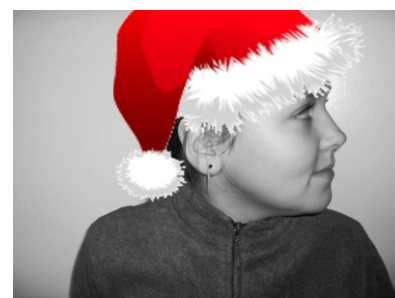
Kadi K.

Carmen

Reino

Andželika

Vaata lähemalt lk. 10..

„Ning ma tahaksin meeletult, meeletult olla enesest parem.” (L. Hainsalu)

Üks ajaperiood on kohe ümber saanud. Algab teine, loodetavasti veelgi parem kui eelmine. Eks igaüks teab ise, mida lahkuv aasta endaga viib ja mida alles jätab. Usutavasti jääb positiivne ning negatiivne läheb kõige kaduva teed. Nii oleks ka uut aastat parem alustada.

Kuid enne veel, kui võime aastaga hüvasti jätta, pakub ta meile midagi, mis on kaunim kõigist teistest. Jõuluaja. Aeg, millal on tähtsam anda mitte võtta, armastada mitte vihata ning hoolida mitte põlata. Sellised vaated ei kulu, ükskõik kui vanad nad ka on või kui palju nendest räägitakse. Jõulu-aeg on eriline ja pole mingit põhjust seda mitte väärtustada või alahinnata.

Pole absoluutselt oluline, kui suure rahalise või praktilise väärtusega on lähedastele tehtud kingitused. Rõõmustav on lihtsalt näha, kuidas kõige väiksemalgi kingil, heal soovil või kallistusel on võim panna ühe hetkega kaaslaste silmad särama. Selle vastu ei saa ükski infoajastu imeleutis. Kahju, et asjad meid nii palju mõjutavad ning ilma nendeta kuidagi ei saa. Jõulud võiksid olla just see aeg, mis muudab inimesed rahulikuks, vastupidiselt ärevusele ning närvilisusele, mida tekitavad ostmata kingid või poejärjekorrad. Siinkohal peaks märkima, et mitte kingis kui sellises ei ole probleem, vaid hoopis selles, et kiputakse üle pingutama. Mõte on ju ometigi see, mis loeb. Päriselt.

Vaevalt saabki jõulu-aeg lõppeda, kui hakkab ligi hiilima uus aasta, oma soovide, lubaduste ja üleüldise uudsusega. Aastavahetus on õnneks või kahjuks suuresti tähistamispüha, ettekääne end heast paremast täis toppida ning hiljem sõpradega hommikutundideni pidutseda. Kas see on õige viis uude aastasse minemiseks või ei, olgu igaühe enda otsustada, aga ära ei tohiks unustada ka lubadusi. Tore oleks uut aastat alustada positiivse mõtlemisega, unustades halva, mis seljataha jäänud. Enesest paremad võiksim me kõik olla, vähemalt mõnikordki. Oma õnne valagu kõik aga terve aasta kestel.

Rahulikke, südamlikke jõule ning kordaminekuid uuel aastal!

Alter Ego

Alter Ego

lehtalterego@hotmail.ee

Peatoimetaja: Merli Kirsimäe

Toimetus: Angela Maasalu, Kadi-Liis Veiman, Maarja Paju, Mari-Liis Saar, Reelika Kokla

Kujundus: Steven Meitus

Lendasin varjuna Stockholmi

Ka sel aastal toimus töövarjupäev ning minagi võtsin sellest osa.

Asi sai alguse sellest, et õpetaja rääkis koolis, et lisaks tavalisele töövarjule on võimalik kandideerida ka tähtsate inimeste varjuks, kuid ta ei uskunud, et meil eriti oleks võimalik sinna saada. Hiljem siis uurisin kodus sellest täpsemalt ja nende valikute seast tundus kõige huvitavam just stjuardessi elukutse. Pidin kirjutama motivatsioonikirja ja tegema CV. Seda kõike tegime me õega koos viimasel minutil, sest olime mõlemad välja kiirustamas. Hiljem aga selgus, et just tänu sellisele teistest erinevale ja huvitavale kirjale ma just valituks saingi.

Kokku kandideeris ligi 200 inimest ja kohti oli 58. Kõige populaarsemad olidki stjuardessi ja piloodi amet. Töövarjupäeva korraldaja oli üliõpilasorganisatsioon YBT (Young Business Talent). Nemad saatsid meile meie varjutatavate kontaktandmed ja nad korraldasid ka kõikide varjude tutvumisõhtu Estonian Business School'is. See üritus oli väga tore ja ma sain endale väga palju uusi tutvavaid.

Tööpäev algas mul kell 6.30, kui pidin juba lennujaamas olema. Kõigepealt sain tutvavaks meeskonnaga, kellega koos lendama läksin. Minuga ühel lennul oli ka üks piloodi vari. Meile tehti enne lennukile minekut ka väga põhjalik läbiotsimine. Alguses pidin lendama Londonisse, aga siis vahetati millegipärast lend ümber ja lendasin hoopis Stockholmi. Esialgu olin küll pettunud, sest oleks ikkagi Londonisse rohkem tahtnud minna, aga hiljem sain aru, et sellel ei olnud mingit vahet, sest see oli nii või teisiti ääretult huvitav kogemus. Meeskond ise ütles mulle, et selle juhtumiga ma juba puutusingi kokku nende töö iseärasusega, sest lendude ärajäämist ja vahetamist tuleb nende töös pidevalt ette.

Lennukis olles tutvustasid stjuardessid oma ametit, kuigi tegelikult olin ma lennu purseri, stjuardesside nõ. ülemuse vari. Nad näitasid, missugused on nende tööülesanded ja sain ka neid nende tegemistes natuke aidada. Peaaegu terve tagasilennu olin ma kokpitis, et ka pilootide tööd näha. Lennuki meeskond oli meie vastu väga sõbralik ja vastutulelik ning kõik tahtsid meile nii paljust rääkida, et lennu pikkusest jäi isegi puudu. Nende huvi meie elude vastu oli samuti suur - nad uurisid kust me tuleme ja kus õpime ning kas meile meeldib, mis me teeme ja miks me just nende varjuks tahtsime saada ja palju muud. Pilootide vari oli kohe täitsa kindel oma tahtmises piloodiks saada. Ta teadis juba pea kõiki nuppe, mis kokpitis olid ja neid oli tõesti palju.

Kui Tallinnasse tagasi jõudsin, läksin veel Estonian Air'i peahoonesse ja rääkisime seal tükk aega juttu, sest üks stjuardessidest pidi ka minu sealkäigust ajalehte artikli kirjutama. Pärast seda päeva tekkis mul tõesti tahtmine stjuardessiks saada, sest see oli lihtsalt nii unustamatu kogemus, aga selle ameti, nagu iga teisegi juures on ka oma miinused - näiteks öised lennud ja vähe aega perega koos olemiseks. Tulevikus kaalun seda võimalust siiski kindlasti.

Õhtul oli kõikide varjude ja varjutatavate jaoks korraldatud pidulik õhtusöök Olümpia hotellis. Kõik tähtsamad riigitegelased olid samuti kohal, nt Edgar Savisaar ja Andrus Ansip. Seal saime vahetada muljeid oma töövarjupäevast ja kõikide osalejate vahel loositi välja ka mitmeid auhindu. Kokkuvõttes oli kogu vaev, mis ma sinna saamiseks nägin, seda väärt, sest see oli kogemus, mis jääb alati meelde.

Kirsi Vaarmets

Tiit Naarits lennutab tuulelohet

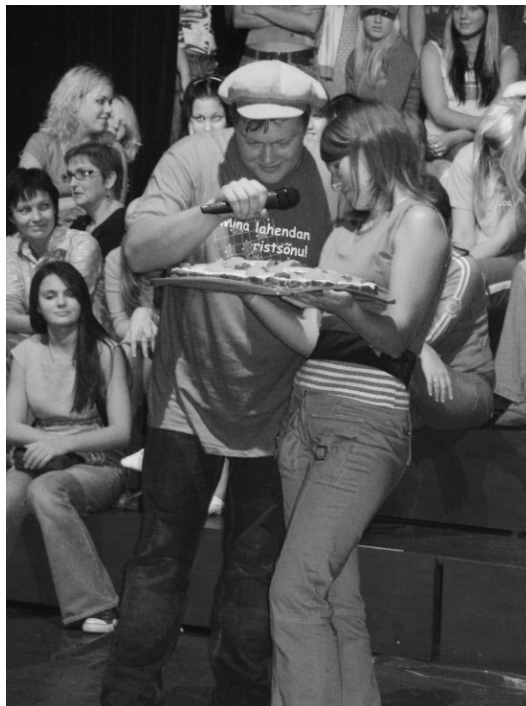
Mida me teame Tiit Naaritsast peale selle, et ta on meie kooli ajalooõpetaja ning ka tubli mälu-mängur? Ta kõnnib kooli peal ringi kavala naeratusega, arva siis ära, kas õpetajal on lihtsalt hea päev või leidis ta enda ümbert tõesti midagi naljakat. Igatahes on meil Teile edasi anda nii mõnigi lugu õpetaja Tiit Naaritsa elust, mida ta väga lahkelt meiega jagama nõustus.

Kust sai meie lemmikajalooõpetaja oma nime? Õpetaja Naaritsa ema soovis leida pojale nime, mis oleks võimalikult lühike ja arusaadav ning kuna vanema lapse nimeks oli juba saanud väga lihtne Eve, on vanemate loogika küllaltki mõistetav.

Tiit Naaritsa esimene lapsepõlvemälestus seondub haiglaga. Nimelt sõitis ta kolme või nelja aasta vanuselt kolmerattalise jalgrattaga ning tulevane õpetaja suutis nii õnnetult kukkuda, et tuli veeta mitmed nädalad haiglas. Kuid see polnud ainult kurb ja õnnetu sündmus, haiglaelu tundus õpetaja Naaritsale meeldivat ning sealt lahkumist meenutab ta nii: „Kui saabus aeg koju minna ja ema mulle järele tuli, siis pugesis umbusklikult arstitädi selja taha peitu ning mõtlesin tükk aega, kas ikka tasub kaasa minna või mitte.”

Uskumatu küll, kuid koolis oli Tiit Naarits mässumeelne, trotsi täis ning koolivaenulik. Tema õpilaspäevik oli täis punase pastakaga kirjutatud märkusi. Keskkooliks oli üleüldine rahutus küll tagasi tõmbunud, kuid õppimise osas siiski pisut laisavõitu

(õpetaja ise kasutab alternatiiv-tegevuste kirjeldamiseks mõisteid „niisama olemine”, „tšillimine” ja „hängimine”). Siis oli õpetajal kaks head sõpra, kellega vaheldumisi sai

keskkooliaastatel pinki jagatud. Eredalt on Tiit Naaritsa mälus seik, mil otsustati ühega neist korraldada kirjandusalane võistlus. Selle korras pidi sõber lugema läbi kõik Balzac'i eesti keeles ilmunud teosed, tema Shakespeare'i omad. Õpetaja Naarits loobus, olles läbi lugenud poolteist inglise suurmeisteri raamatut. Õpetaja ei pea paljuks veel meenutada, kuidas ta sõpradega hommikuti kooli hilines

(samas manitseb kõiki meid mitte hilinevama), sest eelpool mainitud sõbra juustest oli vaja ajalehepaberist valmistatud rullikesi ära võtta.

Meelde jäävaim õpetaja Tiit Naaritsa keskkooliajal oli tema klassijuhataja, kes andis koolis vene keele tunde. Ta kiidab õpetajat kui ülinormaalselt klassijuhatajat, väga head aineõpetajat ja muidu toredat meest. Õpetaja Naaritsa mälust ei kao vist kogu tema eluaja jooksul hetked, mis ta veetis klassijuhatajaga üles veerandilõpu tunnis Bon Jovi muusika saatel rokkimas.

Tööle asus õpetaja Naarits juba ülikooliajal, et mitte vanematest niivõrd sõltuda. Enne Jõgeva Gümnaasiumisse astumist pidas ta erinevaid ameteid, millest mõni seondus ka Jõgeva linnaga. Linna tundmine oli ka üheks põhjuseks, miks Tiit Naarits Taisto Liivandi tööpakkumise nii kergelt vastu võttis.

Õpetaja sõidab suviti jalgrattaga, uue hobina on hakanud tegelema tuulelohe lennutamisega. Võlurilt sooviks ta õnne, tervist ja teravat mõistust, nendega pidavat muu tulema mõõdamines.

Kui küsisime õpetaja Naaritsalt, millised on tema arvates ideaalsed õpilased, vastas ta: „Pole kindel, et ma tahaksin õpetada ideaalseid õpilasi. Mulle meeldivad sellised muidu normaalsed rohkem. Ideaalne seondub ikka kukupaiga, kes kuulab iga su sõna, käitub eeskujulikult ja õpib ainult viitele. Aga see oleks hirmus igav kool, kus kõik sellised oleksid. Parem olgu õpilased rõõmsameelsed, elavaloomulised, aktiivsed, natuke ülemeelikud jne.“

Muusikas, filmis ja kirjanduses on ajalooõpetajal lemmikuid palju. Esile tõstab ta siiski biitleid (armas, eks?) ning väga hea kinoelamuse sai ta „Boratit“ vaadates. Kahetsusega räägib ta, kuidas ilukirjanduse lugemiseks küll aega napib, kuid lubab selle pensionieas tasa teha.

Pajatuse oma elust lõpetab Tiit Naarits väga positiivselt. Küsisime tema unistuste puhkuse kohta: „Mulle Volkonski (teooria, kus ta üht tööd tehes puhkab teisest jne.) mõttekäik meeldib ajalugu õpetades puhkan mälumängust, mälumängu küsimusi koostades puhkan ajaloo õpetamisest, mõnda üritust läbi viies mõlemast eelmisest. Järeldus - kogu elu on puhkus? Ja elu on unistus!“

Mari-Liis Saar

Hingasime taas luulerütmis

Selle aastased Betti Alverile pühendatud luulepäevad „Tähetund” toimusid juba 14. korda. Seekord oli teemaks Betti Alveri luule. Päevad omasid sel korral erilisemat tähendust kui tavaliselt, sest nüüd avati ka kauaoodatud Betti Alveri majamuuseum. Avamisel, mis oli kutsetega, ning millest paljud tähtsadsad persoonid osa võtsid, esines ka meie kooli noormeeste ansambel. Sama päeva õhtul anti erandlikus korras meie kooli aulas toimunud hubasel koosviibimisel üle ka Betti Alveri debüüdipreemia, mis läks seekord Tiit Aleksejevile teose „Valge kuningriik” eest. Luulele ja sõnavõttudele lisaks esines vahelaladega ka Tõnis Mägi. Toimunud kanti üle ka Klassikaraadios ning kajastati

Aktuaalses Kaameras.

Luulepäevadel valitseb alati omamoodi meeleolu, kus kõik justkui hingavad ühes rütmis-luulerütmis, alates saabumishetkest Jõgeva Gümnaasiumisse. Alati hakkab silma juba vanu olijaid, kes mitmendat

aastat ikka ja jälle meie kooli kokku tulevad, et etendada oma, ja tutvuda teiste lavastustega. Sel aastal võis näha 34 etendust, mille juhataksid sisse juba teist aastat Annika Kuldmaa ja Rain Põdra.

Igakordseks traditsiooniks on saanud käik Betti Alveri hauale ja mäestus-hetk Betti Alveri pargis, kus süüdatakse kümned ja kümned küünlad. Küünlasäras park, iga küünal kui valge tuluke-hingetuluke... Lõpetuseks Olav Ehala „Kodulaul”, mille ajal kõik üksteisel käest kinni võtsid, moodustades ühtse ringi ümber m ä l e s t u s s a m b a . Sellised hetked ei jäta külmaks kellegi südant, tekitades erilise tunde kõigi hinges.

Teise päeva õhtul esines aulas paljude Eesti noorte lemmik Ursula, mis oli mõeldud kui üllatus, kuid segastel asjaoludel oli see „üllatus” juba nii mõnelegi ette teada.

Kui koguneb kokku nii suur hulk põnevaid inimesi on hea võimalus leida uusi sõpru ja tuttavaid, mida kõik kindlasti ka tegid. Ja on ka neid kes siin - Betti päevadel nii mõnegi vana, sõbra üles leiavad. Õhtuti koguneti sektoritesse kitarri

saatel laulma. Selline see boheemlaslik luule-elu on. Veel varajastel hommikutundidelgi võis näha siin-seal istumas väikesed seltskondi, kes jagasid vaikselt muljeid. Ei puudunud kaa hoolsad turvamehed, kes mööda koolimaja ringi käies lärmajaid korrale kutsusid. Hommikul oli näha, kes oli magada saanud, kes aga ilmus sööma unise olemisega. Sööke valmistasid, nagu ikka, meie kooli kokad. Toidud olid maitsvad ning ei tulnud puudu ka juurdesoovijaist.

2006. aasta Betti Alveri päevi võib meie kooli näitetrupile „Liblikapüüdja” vägagi kordaläinuks lugeda. Selle aasta peapreemia (mida anti välja erandina koguni kaks) võitsid Rakvere Gümnaasiumi Teatriansambel etendusega „Läki aga lavale tasakesi...” ja meie koolipere suureks rõõmuks Jõgeva Gümnaasiumi „Liblikapüüdja” etendusega „Kellahääl”.

Angela Maasalu ja Maarja Paju

Kommentaari Rain Põdralt:

2006. aasta „Tähetund” erines eelnevate poolest sellega, et oli pisut tõsisem, nagu seda eeldas ka teema - „Betti Alveri luule”. Etendused algasid paljudele vaatajatele mõneti šokeerivalt etendusega „Meie maailm”. Selles oli vaatajatele mõnusate efektide (värvid, millega ennast etenduse lõpus punkmuusika saatel üle kallati ja kahe naise vaheline armastus) abil selgeks tehtud, et elu ei ole vaid must ja valge. Kui žürii suutis eelmine aasta nii mind kui ka paljusid teisi üllatada, siis seekord veidraid preemiaid (kui välja arvata eripreemia „Saalis itsitavale pilves neiule”) välja ei antud. Lõpetamisel sai auhindu vastu võtmas näha just neid inimesi ja truppe, kes seda kõige rohkem väärt ka olid.

Kommentaari Annika Kuldmaalt:

Üldmulje selle aasta luulepäevadest oli väga hea. Erinevalt eelmistest aastatest pidid kõik etendused põhinema Betti teostel, seega tuli ilmsiks, kui hästi või halvasti said erinevad trupid hakkama Betti luule tõlgendamise ja kasutamisega. Võrreldes eelmiste luulepäevadega oli ka esinejaid rohkem ning üldine melu suurem. Liblikapüüdjaga oli selle aastane etendus Betti päevadel minu jaoks viimane, mistõttu oli luulepäevade lõpetamine minu jaoks natuke kurb. Ning kuigi järgnevatel aastatel ei saa ma enam ise lavalaudadel olla, kavatsen kindlasti viibida publiku seas. Oma elu luulepäevadeta ei kujuta ma enam eriti ettegi..

Ulatuslikult Rahutu, Siplev, Unelevalt Laulev Ansambel.

Betti Alveri luulepäevade raames said noored osalejad pidutseda ja tantsida ansambli Ursula saatel. Noortebänd on viimase aasta jooksul Eestis palju kuulsust kogunud ja Jõgeva Gümnaasiumi aula rõkkas noorte rõõmust kui lavale astus viis veidra välimusega noormeest.

Jõgeval on nad esinemas käinud ka varem ning see linn on jäänud neile südamesse. Esimene asi, mis neil raudteelinnast meelde jäi, oli meie kooli seinal „omi asju ajav“ Kalevipoeg. „Lahe.“ kostub seepeale.

Ansambel Ursula on luulepäevadel täiesti esimest korda. Seega, Betti Alverist on nad vähe kuulnud, kuid teavad, kes ta on ja isegi oskavad nimetada mõnda tema luuletust. Ise nad ei ole väga erilised teatrifännid, aga Omar (kes meiega põhiliselt rääkiski) käiks võimaluse korral ainult NO teatris. Üks nende seast on läbi hüpanud ka lavakast.

Juba esimese loo ajal hullutas bänd oma kuulajaskonda kummaliste laulusõnumitega ja. pöörase lavaliikumisega, mis nende sõnul tuleb ise-

enesest, täiesti inspiratsiooni ajendil. Paljud nende laulud on seotud kulinaariaga. Küsimusele „miks?“ saime vastuse: mis sa ikka elus teed - tõused, sööd ja s... Täiesti põhjendatud vastus. Hetkel nende kõige kuumem hitt räägib, kuidas bensiin autos otsa saab. Kes lugu on kuulnud, see saab aru. Ega bändimeestel eriti tihti kütus otsa ei saagi, kuid kord juhtus küll, kui Recycle Bin-i liikmed kitsilt bensiini keeldusid võtmast, sai kütus poole tee peal otsa. Kuid olukorrale leiti kiire lahendus.

Tuntusega poistel probleemi ei ole. Kui mõnel artistil tekib järsku suur kuulsus ja see lööb ohtlikult pähe, siis Ursula-poised tõdevad, et neid muudab kuulsus hoopiski tagasihoidlikumaks. Siiski, ei ole poistel eriti kerge peolt lahkuda. Lava ukse taga kiljuvad elevel tüdrukute kambad on nende jaoks tavaliseks nähtuseks saanud. Kõige

rohkem on kitarrist Massol fännidega tegemist vaja teha. Eriti õrnema soo esindajatega. „Tema on nägusaim, teda jälitatakse, talle saadetakse

kirju, teinekord isegi poisid saadavad talle kirju," peab kurva näoga kitarrist, Omar, tõdema. Ilmselt, siiski, ei ole ka temal naisfännidest puudus käes.

Plaate nad enam välja ei anna, kuid siiski on veel DVD tulekul. Nende äsjailmunu, „Armastan end aeglaselt“, kohta liikusid kuulujutud, et esimene plaat oli ikka kordades parem. Mõningatele bändiliikmetele meeldib uus plaat rohkem. Esimeses oli nooruslikku sära ja lihtsust, teine plaat on rohkem juba tehnilisem. Väga pikaks ajaks bänd endi sõnul enam kokku ei jää. „Me oleme juba vanaks jäänud.“ Siis jääb neid meenutama hüppesse aetud neeger ja diskol üksinda istuva noore Heiki kurvad mõtted.

Kadi-Liis Veiman

Like noored ja parlament?

28.-31. novembril toimus Viimsi koolis Euroopa Noorteparlamendi 7. rahvusvaheline sessioon ning esimene korda olid kutsutud ka Jõgeva Gümnaasiumi esindajad. Võtsin endaga kaasa klassikaaslase Kätlin Johanson.

Ärkasime laupäeva hommikul vara ning sõitsime esimese hommikuse rongiga Tallinna, kust üks tuttav nõustus meid Viimsisse viima. Kui kooli ees peatusime, vajus suu lahti maja näeb välja imeilus oma suurte akendega, veatute muruplatsidega ja punaste valgustitega asfaltis. Fuajee ulatub läbi kolme korruse ning täidab ka söökla funktsiooni. Klasside koridoripoolsed seinad on kaunistatud klaasist.

Olime ühed esimestest kohalejõudjatest ning meid juhatati „magamistuppa”, mille funktsiooni täitis klassiruum. Kõrvalklassis pidades juba magama lätlased, kes olid saanud veel varem. Tuli välja, et olime olnud ühed vähestest, kel tuli pähe võtta neljapäevalisele üritusele kaasa suur täispuhutav madrats. Juba esimesel päeval saime kümnekond pakkumist inimestelt, kes tahtsid meie juures magada.

Esimesel päeval kohe peale avamiskontserti algas meeskondade ehitamine. Eelnevalt olime registreerides saanud ise valida teema, milles osaleda tahaksime, kusjuures õpilased samast koolist pidid tingimata valima erinevad teemad. Koostatud oli kaheksa rühma, meie teemad olid „Industry and Research” („Tööstus ja toorainevarud” minul) ja „Employment and Social Affairs” („Tööhõive ja sotsiaalküsimused” Kätlin). Kartsin algul väga, sest kogu töö toimus esimesest päevast alates ainult ja ainult inglise keeles ning teemad tundusid keerulised. Olime Kätliniga kogu aeg lahus ning nägime üksteist ainult mõned korrad söögipausidel ja loomulikult õhtul. Siiski saime ruttu aru, et esimese päeva rühmaliikmete tutvumise eesmärgil korraldatud mängud (ainult ühe rühma sees, omavahel mängiti

vähe) tekitasid õhtuks sellise eufooriatunde, et juba tundsid end nende kümnekonna inimese keskel väga vabalt.

Teisel päeval alustati tööga ja teemade lahkamisega. Avastasime, et see ei olegi nii raske, kui algul kartnud olime. Viimasel päeval (teisipäev) korraldati formaalne seminar, kus komiteed oma teemat esitlesid, seda kaitsesid ning teise omi ründasid. Sel õhtul näidati meid ka Seitsmestes Uudistes ning Aktuaalses Kaameras. Meie rühm oli keskendunud sellele, et teisipäeval esitlus läbi läheks, kuigi meile õeldi, et ka see pole väga haruldane, kui ettevalmistatud esitlus läbi kukub. Esmaspäeval töötasime näiteks poole kolmeni öösel ning olime viimased, kes lõpetasid. Kogu vaev tasus end ära meie esitlus läks mõjuvalt läbi, olles üks kolmest.

Kokku oli kaheksa rühma.

Pühapäeva, teise päeva õhtul viidi kõik 150 osalejat kohalikku baari, kus tegelikult valitses küllaltki suur ruumipuudus. Kuid ega selline seltskond end sellest heidutada ei lase kõik said söödud-joodud, tantsupõrand oli pidevalt täis. Mina pöördusin sealt tagasi koos sakslase ja rootslasega, kellest viimane oli õppinud kahe päevaga Eestis ainult ühe fraasi: surnud beebi okse. Kuigi mulle jäi selgusetuks, kes talle seda õpetas, tundus see tema suus kõlades küllaltki naljakas, kui ette suudate kujutada. Esmaspäeva õhtul toimus aga pidulik Eurokontsert Õpetajate Majas, kus esinesid sama ürituse osalejad. Ka korraldajaterühm oli

valmistanud vahva etteaste.

Kohal oli grupp Põhja-Walesist, mis koosnes kahest õpetajast ja viiest õpilasest. Üks viimastest, Stephen, kuulus meie gruppi. Ta õpetas meile muu hulgas inglisepärasest keelehääldust, sest ameerikapärane pidavat teda häirima. Samuti oli kohal suure soenguga meediagrupi liige James Iirimaalt, veel sain tuttavaks Christianiga Saksamaalt, kellel oli väga suur mure oma nime pärast, see ei meeldinud talle kohe üldse mitte. Sakslasi oli küll veel, aga neid nägin ainult mõned korrad. Rootsi poisid olid vahvad ja nende inglise keel oli suurepärase, lätlastele samuti. Kusjuures selle inglise keelega oli nii, et juba teise päeva keskel mõtlesid võõras keeles. Näiteks helistas ühele tüdrukule meie komitees tema ema, tüdruk võttis telefoni vastu ja ütles ilma mõtlemata: „Hey I can't talk right now, I'll call you later.” („Ma ei saa sinuga hetkel rääkida, helistan hiljem.”) ja millegi sarnasega sai hakkama ka Kätu. Läksin viimasel ööl hilja magama, tema oli juba uinunud mingi aeg tagasi. Kuna magasime ühe madratsi peal, ärkas ta minu sättimise ja pusklamise peale, tõstis oma pea padjalt (jah, me olime ka ühes vähestest, kel olid kaasas ka padjad!) ja ütles: „Oooh, why are we sleeping?” („Miks me üldse magame?”).

Kuna rahvusvahelisel sessioonil tahetakse anda võimalus igale Euroopa noorele sellest osa võtta, saab lihtsa dele-gaadina seal käia ainult korra. Muidugi võid osa võtta riigisisestest sündmustest ja samuti kandideerida meedia- või koguni korraldajate- meeskonda.

Lahkumine oli kurb, valasime isegi paar pisarat, kui viimasel päeval minema pidime. Rongis rääkisime ainult sessioonist, naersime selle üle, kuidas inglise keel niimoodi kohapeal (ja hiljem ka lausetesse jäi veel mitmel päeval inglisekeelseid sõnu nagu „like”) pähe oli hakanud. Samuti oli palju rääkida magamistoaseltskonnast, kellega meil väga vedas. Tahaksime kahtlemata sinna tagasi!

Mari-Liis Saar

YFU'ga maailma avastama

Kuidas oleks elada aasta täiesti võõral maal, täiesti võõra keele ja kultuuriga? Ilmselt mõtleks igaüks meist päris kaua, enne kui langetaks sellise otsuse. Ent kui taoline soov peaks tekkima, siis ikka YFUga, kuidas muidu.

Sügisel käisid organisatsiooni vabatahtlikud ka meie koolis oma kogemustest rääkimas ning kindlasti mäletate ka saksa noori, kes ise aasta meile koolikaaslasteks olid. Peale vabatahtlike käiku tekkis kuuldavasti paljudes huvi ning tõsine soovgi

vahetusõpilaseks pürgida. Meie naaberkoolist olid eelmisel aastal lausa kaks õpilast välismaal. Hea meelega nõustusid nad meie lehele oma kogemustest üldises võtmes rääkima.

Ungari versus Eesti

Minu nimi on Daisi Hansing. Eelmise õppeaasta veetsin vahetusõpilaseks Ungaris. Kuigi vahemaa Ungari ja Eesti vahel ei ole suur, jäi mulle silma mitmeid erinevusi kahe kultuuri vahel. Madjarid on võrreldes eestlastega soojemad ning nii meelelt kui ka keelelt avatumad.

Inimesed näitavad emotsioone rohkem välja. Arvan, et meie eestlased pahatihti unustame, et jagatud mure on pool muret ning jagatud rõõm kahekordne. Distantsi pidamine suhtlemises ei ole oluline. Alguses tundus see harjumatu, et inimesed tulid kõneledes meie mõistes üksteisele liiga lähedale. Kui meil tervitatakse kättpidi või lihtsalt tere öeldes, siis väga toredaks traditsiooniks neil on tervitada kahe põsemusiga.

Vaba aega veedavad ungari noored nagu eestigi omad: pidutsevad ööklubides või käivad sõpradega väljas, istuvad pubis. Võrreldes eesti noortega ei liialda ungarlane aga lõõgastushetkedel niivõrd kange alkoholiga, pigem midagi kerget, mida on poest võimalik peaaegu et võileivahinnaga kätte saada. Ungarlane on veel paadunud jalgpallifänn. Klubid ja jalgpallurite nimed on meeles unepaalt isegi tüdrukutel. Kui parajasti telekast jalgpalli ei tule, minnakse seda kas ise staadionile

mängima, või ajab asja ära lauajalgpall.

Puhkeaega sisustab ka vastavalt boyfriend või girlfriend. Tihti võis näha tänavapildis või ühistranspordis musitavaid noorukeid. Eestis on inimesed häbelikumad ja arvan, et ka kaaslasele ei pühendata nii palju aega, säilitatakse rohkem vabadust. Eesti noor on iseseisvam. Seda näitab juba

soov noorelt omaette elama minna või välismaale tööle-õppima. Mind piinati tihti Ungaris küsimustega: Kuidas ma küll julgesin kaugele tulla pikaks ajaks vanemate ja sõpradeta? Kas igatsus on väga suur?

Väga muljetavaldavad on tugevad sidemed pereliikmete vahel, süüakse nädalavahetustel koos ja räägitakse teemadel, millest eestlane tavaliselt vanematega rääkida ei tihka. Paistis, et vanemaid austatakse rohkem ning vanema saatmine soojadesse ja pimedatesse kohtadesse aukartusest

tulenevalt levinud ei ole.

Toidupoolis on üldjuhul võrtsikam. Ungari köök ja punane paprika käivad kokku! Mis mind lauavalikus eriti häiris oli musta leiva ja lihatoitude juures preataldrikult kastme puudumine. Üheks traditsiooniliseks toiduks oli supi ja kastme vahepealne moodustis, millele eesti keeles nime anda ei oskagi. Väga tunnustatud on veinide joomine, mida pakutakse isegi lastele lõuna- või õhtusöögi kõrvale. Autoga ringi sõites laiuvad maakohtades alati suured viinamarja-istandused, mis tõestab, et Ungari on veinimaa.

Arvan, et Ungari on huvitav ja seal on palju vaatamisväärsusi. Ka esinevad Ungaris kuuma-veeallikad, kus võib pea aastaringselt sulistamas käia ning mille veed on kasulikud liigestele. Loodusest meeldis eriti mägisem maastik, kuid kui Eesti plussiks on veekogude rohkus ning merepiir, siis tuli seal randa minemiseks maksta tasu. Levinud olid ka kunstlikud kümblemis- ja supluspaigad.

Nautisin Ungaris veedetud aega täiel määral. Väga eriline kogemus on tungida võõrasse kultuuri ja saada sellest osa ning ühteist hiljem ka Eestis rakendada. Näiteks tunnen end nüüd palju vabama ja naeratavamana, ka emotsioone julgen rohkem välja näidata. Soovitan kõigil julgelt minna vahetusõpilaseks.

Taani kool ja selle õpilased

Nimeks mul Marek Limberg. Õpin JÜG- i 12. klassis. Eelmisel

õppeaastal olin ma vahetusõpilane Taani Kuningriigis. Ma õppisin Greve Gümnaasiumis. Taanis gümnaasiumi(10-12 kl.) astudes algavad klassid ühest peale ja igal klassil on oma täht, mis näitab, mis suunitlusega klass on. Mina käisin 2.j

klassis, mis oli bioloogia klass ja seetõttu oli mul 7 bioloogiat nädalas. Tunnid algasid 8:10 ja ühe tunni kestuseks oli 50 minutit, aga kuna alati oli ühte ja sama ainet 2 tundi järjest, siis tavaliselt oli ühe tunni pikkuseks 1h ja 40 minutit.

Lõunapaus oli pool tundi pikk ja väga tavaline oli süüa kodust kaasa toodud võileibu või porgandeid (tüdrukute puhul). Iga teisipäev toimusid 20. minutised hommikused koosviibimised tervele koolile. Seal anti edasi informatsiooni ja tavaliselt oli teinud üks klass ühe koduvideo

suhtlevad inglise keeles. Esiteks nad ei karda seda rääkida, kuigi taanlased on väga reserveeritud inimesed. Kuid neile meeldis väga see, kui ma püüdsin rääkida võimalikult palju taani keeles ja seetõttu muutusid nad ka mulle avatumaks.

Minu arvates on taani õpilased väga

tüdrukutel on isegi lubatud hoolt kanda oma küünte eest tunni ajal, sest õpetaja ei ole koolis korra-pidajaks vaid pigem selleks, et anda oma teadmised ja oskused võimalikult arusaadavalt ja selgelt edasi õpilastele ja seetõttu on see õpilaste endi mure, kuidas nad selle vastu võtavad.

Taani õpilastele on väga tähtis nende välimus, kuna nende arvates määrab riietus nende enesetunde. Seetõttu riietatakse hoolikalt ja hoitakse hügieeni.

Vabal ajal tegelevad taani õpilased mingi spordialaga või veedavad aega sõprade seltsis või siis oldakse oma tüdrukute või poisiga. Neljandik õpilastest käivad regulaarselt tööl ka kooliajal, mis muudab nad veelgi iseseisvamaks ja täiskasvanulikumaks.

Taanlastele on väga oluline nende suhted perekonnaliikmetega. Perega veedetud aeg on neile ääretult tähtis

ja nad naudivad seda täiel rinnal. Perekonnas valitsevad väga lähedased suhted, midagi ei ole vanemate ega laste eest varjatud. Igal õhtul einestavad kõik pereliikmed poolteist kuni kaks tundi küünlavalgel õhtusöögilaua taga. See on aeg, kus räägitakse oma päevast ja arutatakse plaane, kuna taanlastele meeldib kõike planeerida, et võtta maksimum igast asjast.

Taani õpilane on väga iseseisev, enesekindel oma tuleviku suhtes ja rõõmsameelne ning naeratav inimene. Tal on kõik eeldused, et elus hästi hakkama saada, kuna tema põhiväärtusteks on perekond, inimeste vahelised suhted ja haridus.

NB! Vaadake ka www.yfu.ee

oma „tavalisest“ koolipäevast - need olid väga humoorikad ja pakkusid palju meelelahutust. Koosviibimise lõpus laulsime me alati koolilaulu. Koolipäev lõppes kolme paiku. Ühe õppeaasta jooksul õpitakse umbes 8-11 erinevat õppeainet. Suurt tähelepanu pöörati grupitööle, et arendada õpilase võimet töötada ühtse meeskonnana, kuna see on eluks väga vajalik kogemus. Rühmatöid oli peaaegu igapäev. See aitas mul kiiremini tundma õppida kõiki klassikaaslasi, kuid kuna ma ei osanud taani keelt, siis seetõttu pidi terve rühm minu pärast töötama inglise keeles, sest grupitöösse pidi andma igaüks oma osa ja tehtud töö tuli esitada terve klassi ees.

Minu esimene mulje taani õpilastest oli väga hea. Ma olen siiani hämmelduses kui vabalt nad

töökad, kohusetundlikud, usaldusväärsed ja positiivse suhtumisega noored inimesed.

Nad teevad oma koduseid ülesandeid, milleks on tihti igasuguste raportite vms kirjutamine, väga hoolsalt ja põhjalikult ning esitavad need õigeaegselt. Nad ei dramatiseeri asju üle, et näiteks niipalju jäeti koju õppida vaid nad teevad selle lihtsalt ära.

Taanis on kirjutamata seadus, mis ütleb, et mitte keegi ei tohiks ennast tunda paremana kui teised ja käituda sel viisil. Seetõttu on õpilase ja õpetaja vaheline suhtlemine väga sõbralik ja üksteist koheldakse võrdväärselt. Teineteist kutsutakse eesnime pidi ja teietatakse vaid vanemaid inimesi. Õpilastel on lubatud tunni ajal jalad laua peale panna, nätsu närida, juua vett ja

Huvijuht Kersti ja tema multikultuurne keskkond

Oma vilistlaste rubriigis tegime seekord intervjuu 2006. aastal lõpetanud neiuga, kes nüüd õpib Viljandi Kultuuriakadeemias.

1. Mis su nimi on?

Kersti Kruus

2. Kuhu kooli ja kuidas sa sisse said?

Viljandi Kultuuriakadeemia; Sisse saamisega raskusi polnud, sest test, mida täitma pidin, ei nõudnud tuupimist ega kordamist. Sa kas teadsid, mis sinu ümber toimub, või mitte.

3. Miks sa sinna läksid?

Sellepärast, et tahtsin kunstile sammuke lähemale astuda ja suhelda inimestega,

keda huvitavad loovad ained.

4. Kuhu veel proovisid?

Kui nüüd aus olla, siis ei proovinudki kuskile mujale. See oli kindel minek! Kas Viljandi või mitte midagi.

5. Kas oli jube ka?

Mis asi? :D Testi täitmine ja suuline eneseväljendus olid toredad. Aga iga uus asi on natuke jube.

6. Aga tegelikult?

Tegelikult ka !

7. Kuidas elamispinna said ja kus ja miks elad?

Kuna ma pole ühikatüüpi inimene, siis elamispinna on korter Paalalinnas.

See oli puhtalt vedamine tegelikult. Tutvuste kaudu.

8. Kuidas koolis meeldib?

Koolis on hästi vahva. Kõik hoiavad kokku ja on särtsu täis.

9. Mida sa õpid - täpne eriala ja kirjeldus?

Huvijuht multikultuurse keskkonnas; tegemist on siis erialaga, kus on võimalik hästi palju suhelda,

ja inimestega tegeleda. Aga multikultuurne just sellepärast, et õppetöö toimub 20 % vene keeles. Õpitakse tundma riigisisest kultuuriolemust ja samas laskutakse ka sügavamale.

10. Parim või kasulikem ja põnevaim teadmine, mis oled poole aastaga jõudnud seal omandada?

Inimlikkus; osata näha inimest kui sõltumatut osa ühiskonnast.

11. Kas meie kool on hea, halb või lihtsalt igav?

Jõgeva Gümnaasium annab väga hea aluse edaspidisteks õpinguteks. Igav ei tohiks teil seal küll olla, arvestades kõiki neid toredaid üritusi.

12. Kuidas uues koolis meeldib ja mida plaanid edasi teha?

Uues koolis meeldib ja väga, aga praegu on vara rääkida tulevikuplaanidest.

Ma pole kunagi pikalt ette mõelnud, ja eriti veel, kui koolis peab 4 aastat käima.

13. Mis su suuremad saavutused on olnud sealse õppeaasta jooksul?

Läbida seikluskasvatuskursus. See oli vapustav. 2 nädalat aktiivset tegevust ja aktuaalsete teemade analüüsi.

Kunagi ei olnud hetki, mil jaks oleks raugenud. Käisime rippisillalt alla laskumas, õppisime esmaabi põhjalikult.

Mängisime läbi konfliktseid situatsioone.

Ja teine saavutus oli käia Viljandi noortevanglas lauluõhtul,

näha teistsuguseid noori enda silmaga ja suhelda ka nn. Kriminaa -lidega.

14. Midagi ebameeldivat

Viljandi koolist?

See pole küll niivõrd ebameeldiv kui harjumatu, aga kirjalikud tööd peavad olema ülimalt pikad ja sisutihedad. See pole mitte ainult Viljandi kooli ebameeldiv külg ju.

Eks seda saab tunda iga kõrgkooli õpilane.

15. Mis vabal ajal teed?

Vabal ajal käime kambakesi üksteisel külas, et suhelda ja koosolemist nautida.

Väga tihti näidatakse kooli saalis tasuta väärtfilme ja erinevaid esitusi lõputöödest.

Seega tegemist on küllaga.

16. Kas humanitaarklass on õige valik meie kooli puhul?

Esmalt peab endale ikkagi selgeks tegema, mida edasi õppima tahetakse minna.

Aga mina olen humanitaarklassi pooldaja.

17. Kes see boyfriend sul on siis?

Poiss pole mul Viljandist pärit.

18. Kas sul sõpru ka on uusi?

On

19. Mille poolest nad erilised on?

Nad on toredad, aktiivsed ja

elurõõmsad.

20. Võrdle Jõgevat ja Viljandit?

Mis siin ikka võrrelda. Mõlemad on üsna sarnased

Viljandi eeliseks on teater, kino, arhitektuuriväärtused ja rohkem ruumi, et kasvõi jalutama minna.

21. Midagi naljakat, mis sul koolis juhtunud on?

Nalja on palju saanud, aga mingit kindlat situatsiooni ei oska ma sulle nimetada.

22. Midagi põhi- ja keskkooliajast, mis juhatas sind Viljandi akadeemiat valima?

Humanitaarkallakuga klass.

23. Kas Viljandi järves on hea ujuda?

Appi, ma pole sinna ujuma veel jõudnud.

Aga Viljandi järve kohta oskad sa ise ka öelda.

24. Kas pidusid ka toimub.. mis üldse toimub seal?

"Rubiinis" toimuvad igal nädalavahetusel peod.

Õnneks pole siinsed inimesed sedavõrd üksluised, et korraldaksid ainult neid nn. "vaibakloppimispidusid".

Igale maitsele leidub midagi.

Aga see on selge, et akadeemia tudengitel toimub rohkem pidusid kui kohalikel.

25. Mida viimati Ugalas vaatamas käisid, kui?

Viimane oli Norway Today.

26. Mida soovitaksid praegusteले abiturientidele ja üheteistkümnendikele, kes on väga otsustusvõimetud ja jõuetud ja kümnendikele, kellest mõned ei tule peale jõule enam meie kooli tagasi?

Otseloomulikult ma soovitaks neil ennast käsile võtta, sest sellist kooli nagu Jõgeva Gümnaasium teist ei ole.

Mõelgu enne hoolikalt läbi, kui hakkavad lihtsamat teed astuma.

27. Parimad ja halvimald mälestused seoses meie kooliga?

Aktused! Nad olid nii head kui halvad samal ajal.

Tekitasid magusat melanhooliat.

28. Mis veel rääkida tahad.. vaba teema..

Mis ma ikka öelda oskan.

Abiturientidele ehk nii palju, et lõpp on lähedal. Väärtustage teadmisi, mis teile jagatakse.

Ärge võtke midagi kergekäeliselt.

Tõestage, et olete suutelised ennast ületama.

Jõudu/jaksu !

Reelika Kokla

Aga just sellepärast on nemad meie esilehstaarid, et nad nõustusid vastama kolmele lihtsale küsimusele:

- 1) Kas päkapikud juba/veel/ikka käivad?
- 2) Kas jõuluvanale oled juba kirjutanud?
- 3) Mida soovid/soovivad oma sõpradele ja tuttavatele pühadeks?

Karoliina 7.a, Ia: Väikesel Karoliinal päkapikud ei käi. Miks, selle peale kehitab pisike tüdruk õlgu. Küll on ta aga Jõuluvanale kirjutanud, kuid seda, mis kirjas seisis, ta ütleb, et ei mäleta. Ilmselt peab pisike tüdrukutirts paremaks jõulusoovid enda teada jätta. Oma kaaslastele soovib ta häid jõule, sest jõulud on aeg, kus inimesed peaksid olema hästi rõõmsad ja lund maas lebama palju-palju.

Carmen 7.a, Ia: Carmenil käivad päkapikud regulaarselt. Nad toovad hästi palju šokolaadi. Punases mütsis mehikesi ei ole ta veel näinud, küll on ta neile kirjutanud. Ja jõuluvanale kirjutas ta samuti, paludes, et Vana talle puzzle tooks. Mis-suguse puzzle tüdruk saab, selle jätab ta juba jõulumehe otsus-tada. Tema arvates võiksid ja peaksid jõulud olema ilusad (palju lund) ja kindlasti tuleks jõulud veeta perega, mitte sõpradega. Jõulud on aeg, kus tuleks olla koos lähedastega.

Jaak Martin 7.a, Ia: Ka Jaagul käivad päkapikud, keda ta pole näinud. Tema saab nende käest peamiselt kommi. Ta kirjutas ka sellel aastal jõuluvanale kirja, kus ta soovis tingimata tavalist

mänguautot. Päris auto jaoks on ta veel liiga noor. Sõpradele soovib Jaak palju kingitusi, sest kingitused on toredad. Jõulud peavad aga olema lumised, sest siis on parem.

Reino 18.a, XIIb: Minul küll päkapikud ei käi. Ega ma ei usu nende olemasolusse ka, kuigi korraaks sellel aastal ikkagi käisid. Jõuluvanale ma ei kirjuta ega ei räägi ka temaga. Küll ta ise teab, mida ma tahan. Maailmale rahu! Koolikaaslastele sooviksin ikka lumiseid jõule. Hästi palju lund ja mandariine!

Andželika 12.a, VIa: Ei käi mul päkapikud. Mis mõttega? Viimati käisid kaks aastat tagasi, siis oli ka hoopis ema. Ma ei usu päkapikke. Ema mängib neid. Jõuluvanale ma ka ei ole kirjutanud aga jõuludeks tahaksin uut MP3-e mängijat, kuna vana läks kogemata katki. Sõpradele sooviksin häid jõule. Parimad jõulud on valged jõulud ja kuusk peab olema. Jõulude ajal on perega tähtsam koos olla, kuigi ikka tahaks sõpradega olla.

Sandra 12.a, VIb: Mul käisid eile päkapikud., sest olin väga tubli laps. Nad tõid vahvlikommi. Päkapikkude olemasolusse ma ei usu, pole neid

näinud ka, kuigi üks kord sain ma nendelt kirja, aga kiri oli ema käekirjaga kirjutatud. Jõuluvanalt ei soovi ma midagi. Ma kirjutasin küll talle endast, oma perest ja koolist. Ma sooviksin, et kõikidel Eesti lastel oleksid rahulikud jõulud, et pere saaks olla koos ning võiks hästi palju lund sadada juba.

Kadi L., 17.a, XIb: Päkapikud mul enam ei käi, viimati olid nad platsis üle-eelmisel aastal ja siis tõid nad ohtrasti väikseid šokolaade ja komme. Jõuluvanale kirjutanud ei ole, aga jõuludeks tahaksin massaaži (ja saan ka!). Sõpradele soovitaksin ise kingitusi teha. Ja et nad sooviksid üheskoos nii kõvasti lund, et ta tuleks ja jääkski.

Kadi K., 17.a XIb: Päkapikud ei käi, sest nad on vahele jäänud ja ma ei usu enam neisse. Viimati käisid nad viiendas klassis ja jätsid aknalauale jälgi. Jõuluvanale kirjutanud ei ole, aga karjusin aknast välja, mida ma saada soovin (Markot, lund, arvutikõlareid ja muid vidinaid). Sõpradele soovin, et nende jõuluõhtu mööduks mõnusas atmosfääris lähedaste seltsis, et neile pakuksid rõõmu ka pisikesed asjad.

Bruno naljanurk

☐ Iga loll teab, et üks korda üks on üks. Ants seda ei tea, sest Ants pole loll.

☐ Ants rahanumbrit ei tunne. Ants ei tunne üldse numbreid.

☐ Ühel päeval oli Antsul süda paha. Muidu on Antsul hea süda.

☐ Antsul tuli kord pliidi ees istudes tukk peale. Ants viskas tuki tulle tagasi.

☐ Ants unenägusid ei näe. Ants magab silmad kinni.

☐ Ants ei lähe külla kunagi tühjade kätega. Antsul on alati kott kaasas.

☐ Ants teab, et kui kassid läinud, siis on hiirtel pidu. Ants on ka hiirtega vahel pidu pannud.

☐ Ants ostis pommidega kella. Ants

tegi pommid kahjutuks.

☐ Ants võtab poodi sisenedes alati ostukorvi. Ants võtab ostukorvi kaasa ka poest väljudes.

☐ Antsul on hea muusikaline kuulmine. Ants saab kohe aru, kui muusika mängib.

☐ Ants on ainuke oma perekonnas. Rohkem Antse peres pole.

☐ Antsule meeldivad tõsised inimesed. Ants käib sageli tunde järel vastamas.

Eighties coming back! (Ehk selle aasta esimene salongiõhtu)

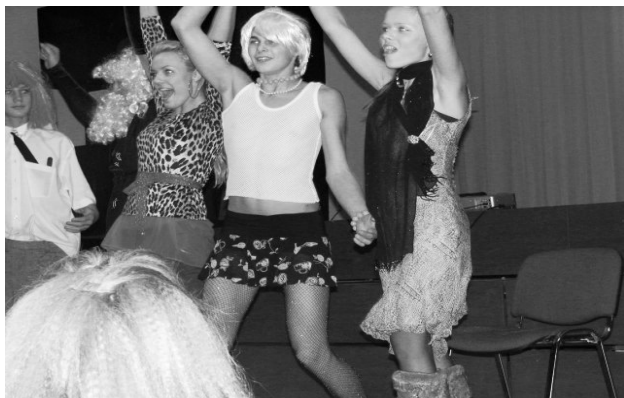
Kuumad õhtujuhid. Ilusad, kas pole?

Nagu nalja ühe jalaga hularõngast keerutama.

Madonnasid on mitmeid, üks on materiaalne, teine nagu veel neitsi...

9. b Nägemus laulust „I want to break free”

Ka žürii võttis ajalehe-tantsust osa. Esiplaanil on õnnestunud võtte Viktori pingutustest võistlus kinni panna.

Aga tehke järgi. Näha on kihutav võitja.

Kava edukalt esitatud, võidurõõm pulbitseb.

Kadi-Liis Veiman

„Kui pöörad näo päikese poole, jäävad varjud selja taha”

Sellist nime kandis 1. detsembril Põltsamaa Kultuurikeskuses aset leidnud Jõgeva maakonna uimastiennetuskonverents. Oodatud olid noored tervest maakonnast ja täiskasvanud huviliste ees ei tõmmatud samuti uksi kinni. Kultuurikeskuse ette sõitsid mitmed bussid ning saal täitus kiiresti noorte saginaga.

Konverentsi juhtisid Põltsamaa Ühisgümnaasiumi õpilased Kertu Rebane ja Veiko Porkanen. Ürituse avasid Põltsamaa Ühisgümnaasiumi noormeeste ansambel ja Põltsamaa linnapea Jaan Aiaots, kes pidas lühikese tervituskõne. Pärast seda esitas Põltsamaa Kultuurikeskuse näitering Viribus Unitis koos Puurmani näiteringiga teemakohase etenduse „Maailma serval”. Näitemängus esitati tõestisündinud lugusid, mis on võetud Merle Karusoo raamatust „Laste ristiretk”. Etendus rääkis noortest, kes narkootikumide või alkoholi läbi õnnelt oma otsa leidsid. Kurva sisuga lood panid terve saali mõtlema, mis oligi näitemängu eesmärk.

Pärast etendust tulid ettekandmisele kaks uurimust Jõgeva noorte poolt. Alkoholist ja selle kättesaadavusest alaealistele Jõgeva linnas rääkis Malle Örd. Tuleb välja, et dokumente küsitakse alaealiste käest väga harva, kui need tahavad

mingit alkohoolset jooki osta. Kas tõesti on poe kasum tähtsam kui noorte tervis? Kahtlen selles. Teise ettekande „HIV/AIDS ja inimõigused, sh seksuaalõigused noorte hulgas” tegi Merle Pülse. Tema tuletas noortele meelde, et inimesed, kellel on HIV või AIDS, ei erine meist mitte millegi poolest. Iga inimene vajab sõpru, hoolitsust, toetust ja austust. Tuleb märgata inimest, mitte haigust.

Vahepeal said noored teha puhkepausi, et koguda oma kotid plakateid, märke ja kondoomi täis. Pärast pisikest sagimist tuli lavale pop-rock stiili viljelev noorte-ansambel Scratch. See oli turgutav vaheldus. Poisid said esitada mõned üksikud lood ja juba oli järg Reet Välja käes, kes on Narva lastehaigla osakonnajuhataja. Proual oli jagada mitmeid kogemusi noortega, mis puudutavad tema igapäevast tööd aidsihaigetega. Näiteks sain teada, et rase naine, kes on HIV positiivne võib sünnitada täiesti terve lapse. Hiljem ei tohi seda last aga rinnapiimaga toita. Reet Väli jäi meelde kui hakkamist täis naine, kes on valmis aitama veel mitmeid HIV ja AIDS-i viirust kandvaid inimesi. Pärast Reet Välja loengut käisid laval ka politseinik ning isegi narkokoer. Jõgeva Ühisgümnaasiumi sotsiaalpedagoog Silja Piir tegi temaatilisi mänge. Üks mäng seisnes selles, et

noored pidid panema kondoomi sisse mandariini. Osade tüdrukute kondoomid punnitasid mandariinidest. Sellega tõestasime, et kondoom on väga vastupidav.

Järgnevalt suundusid kõik noored õue ja moodustasid punastest küünaldest punase lindi, mis on hoolimise ja vastutuse sümbol ning väljendab hoolimist nendest, kellel on HIV viirus või kes on juba haigestunud ja surnud AIDS'i. Punane lint on ka lootuse sümbol, sest inimkonna ülesanne on leida ravimid ja ravi AIDS'i vastu. Noored süütsid ükshaaval küünlad ja taustaks lasti Freddy Mercury lugu „Who wants to live forever?”. Sõna võttis Jõgeva maavanem Aivar Kokk.

Pärast väikest kehakinnitust saabus aeg, mil lavale tuli „metali” varjundiga regirocki viljelev ansambel Oort. Minu arvates oli see väga omapärane ning sobiv lõpp uimastiennetuskonverentsile Põltsamaal.

Loodan, et nii mõnedki noored said uusi teadmisi uimastite kahjulikkuse vallas. Ning need, kes teadsid enne, said nüüd kinnitust. Elu on elamist väärt ja narrus oleks seda narkootikumide, alkoholi ning suitsetamisega hävitada.

Kadi Nool, meie sõber Põltsamaa Ühisgümnaasiumist.

Füüsikat teise külje alt

27. novembril avanes meie kooli gümnaasiumiosal võimalus kuulata akadeemiku ja Riigikogu liikme ning aseesinaine Ene Ergma loengut, milles ta rääkis füüsikast natuke teistsuguse poole pealt kui oleme tavaliselt harjunud kuulma ja õppima.

Proua Ergma sattus füüsikalainele juhuslikult, kümnendas klassis, kui kuulis turul inimesi plasmast rääkimas. Enne seda ei olnud ta aines kuigi edukas. Siis hakkas ta aga selle vastu huvi tundma, otsis raamatud ja uuris hoolega just selle kohta, millest

oli kuulnud räägitavat aine neljandast olekust plasmast. Ja ära ei ole ta füüsikast (täpsemalt astrofüüsikast) veel tüdinenud, sest alati on midagi uut avastada.

Füüsikat ja poliitikat ta paremuslikku järjestikku ei paneks, kuna nad on siiski erinevad. Kuid ka mõningaid paralleele saab tõmmata, sest poliitika on mõnes suhtes justkui ühiskonna tähemudel. Ülesehitus on kohati sarnane. Kuid siiski on erinevused põhilisemad füüsika on loogiline, seal on omad reeglid. Poliitika seevastu on pigem

reegliteta, keeruline, sest ei ole ühtegi ainukest õiget arusaama. Arvamusi on sama palju kui inimesi.

Õppida soovitas proua Ergma füüsikat huviga ja iseseisvamalt, asja tõsiselt süüvides. Õpetajad võiksid seletada võimalikult lihtsalt ning teha ka rohkem praktilisi ülesandeid.

Meie kooliperele soovis ta eelkõige rahulikke saabuval jõule ning positiivset ellusuhtumist : „Maailm on hästi tore!”

Merli Kirsimäe

2007. AASTA SUURHOROSKOOP

Jäär (21. märts - 20. aprill)

Uuel aastal tuleb jääril ette palju üllatusi, nii halbu kui häid. Tihti võid avastada end Jupiteri mõjul kuumadest situatsioonidest ning kokku puutuda meeldivate olevustega. Eks järgmisel hommikul ole näha, kas pea vajab parandamist ja kas oli tegemist ikka meeldivate tutvustega, või pead jälle uude linna kolima. Veebruaris lähed kogemata vale rongi peale ja leiad end päeva pärast Moskvast.

Armastus: Oled seda "õiget" kaua oodanud, kuid paraku pead veel ootama.

Raha: Rikas vanatädi, kellest sa kuulnudki polnud, teeb sulle üllatuse!

Aasta soovitus: Ära soolaga liialda!
Aasta parimad päevad: 3. märts, 4. oktoober (saad matemaatikas nelja).

Sõnn (21. aprill - 20. mai)

Aasta 2007 tähendab sõnnidele uut algust. Säilita rahu, kui inimesed su ümber tõmbavad selga sibulakostüüme. Sel aastal ei aita Sind enam jõhkruksed ja rumalad naljad. Su sõbrad vihkasid Sind juba enne, kui otsustasid nende lemmikloomade toidu sisse kõhulahtistit panna ja need kodus vaibad ära rikkusid. Juulis pakub üks tuttav sulle pähkli selle eest, et talle õhtukleidi õmbleksid.

Armastus: Ega see ka tulemata ei jää, kui juuksuris korragi ära käiksid.

Raha: Aasta algab selle koha pealt väga hästi, aga ära sellel peol veebruaris kõike ära raiska!

Aasta soovitus: Viska kõik munad, mis aasta jooksul leiad, tolle kirju pintsakuga tüübi pihta kättemaksuks selle eest, et ta su kunagi korraks singivõileivaks muutis

Aasta parimad päevad: 1. oktoober, 28. detsember, kuid ära emale 16. märtsil raha laena.

Kaksikud (21. mai - 21. juuni)

Kaksikutele toob uue aasta esimene pool hulgaliselt uusi seiklusi. Näiteks avastad veebruari algul end põrandal udusulgedes sees püherdamas, ise üleni liimiga kaetud. Ära muretse niivõrd oma karvase varbaküüne pärast, maailmas on palju sellise väärarenguga inimesi. Kevadpühade paiku suudab lihavõttejänes oma müügipakkumistega su närvid tõsiselt püsti ajada, kuid püüa säilitada rahu igas olukorras.

Armastus: Ole ettevaatlik iga karvase rinnaga mehe läheduses. Aasta parimat hetke armastuses saad kannatlikult oodata kuni detsembri lõpuni, 2007.

Raha: Pole.

Aasta soovitus: Jalad surevad kõige kiiremini vaibal põlvitades (kõva pinnaga põrandal hakkavad kondid lihtsalt valutama).

Aasta parimad päevad: 7. mai, 18. august, kuid peida end kodus kõõgilaua all 4. novembril.

Vähk (22. juuni - 22. juuli)

Aasta esimesel poolel põrkuvad ehmatavalt kokku Pluuto ja Saturn. Saturni rõngad lendavad minema, mille mõjul saab sinust väga hea ehitaja. Sa suudad ise valmis ehitada oma koera kuudi, kuhu sa ülejäänud aastaks elama kolid.

2007. aastal võib just sind iseloomustada sõnadega hüperaktiivne, pealetungiv, kurblike koerasilmadega ja tilkuvate juustega rõõmsameelne inimene. Enim sobite kokku kaksikutega, sest neid on tõepoolest kaks. Ja sa avastad, et sa ei vaja enam prille.

Armastus: Armud tänaval esimesest silmapilgust. See silmapilk jääb teie vahel viimaseks.

Raha: Kõik oleneb juuli teisel poolel ostetavast lotopiletist.

Aasta soovitus: Ära vaata telekat. Alfa kiirguse tõttu, mis Pluuto ja Saturni kokkupõrkel su telekasse siseneb, võib sulle kogemata meelde jääda hispaania keel.

Aasta parimad päevad: 18. veebruar, 13 juuli (viljapõllult vaatab vastu vana sõber).

Lõvi (23. juuli - 22. august)

See on sinu aasta, peaaegu kõik läheb hästi. Eriti hästi lähevad sinu margiosturetked Tartusse, alati leiad midagi uut. Veebruari teisel poolel leiad haruldase margi oma kogusse Jõgeva enda tänavalt! Juuli koos Veenusega toob kaasa kuumalaine, mistõttu oled sunnitud toas päevitama, aga Lõvina ei tee sa sellest suurt numbrit. Sügisel keskendud töötamisele, kõige rohkem aega kulutad kombaini mootori ehitamisele.

Armastus: Märts toob kaasa uued tuuled romantikavallas, märka vastassoost inimest, kes sulle avalikult silma teeb!

Raha: Sinu rahakott läheb aprillis kaotsi, aga sa leiad selle paari päeva pärast külmpapist.

Aasta soovitus: Ära kohku tagasi iga keelevääratuse ees, keegi ei saa su jutust nagunii aru.

Aasta parimad päevad: 14. aprill, 3. juuli (saabub ootamatu pakk Keeniast).

Neitsi (23. august - 22. september)

Jaauanuaris tunned hinges rahu, kuna oled Kuu uinutava mõju all. Edaspidi muutuvad asjad keeruliseks, kuna tunned, et oled muutumas libahundiks.. karvkate tiheneb ja hambad kasvavad kiiresti. Püüa sellest üle olla, sest julge libahundi rind on verine ja kaaslased võivad kahtlustama hakata. Kui sa tõesti ei suuda metsa jooksmist ära jätta, lase end kellelgi ketiga auto külge siduda.

Armastus: Asub sinust kaugel, kuid on puhas.

Raha: Ei ole sul kunagi olnud, nii ka sel aastal.

Aasta soovitus: Tee mis tahad.

Aasta parimad ööd: Öö 31.12 ja 1.01 vahel, juhtuda võib

2007. AASTA SUURHOROSKOOP

2007. AASTA SUURHOROSKOOP

Kaalud (23. september - 22. oktoober)

On edukas aasta koduste asjadega tegelemiseks. Võta lõpuks ometi ette suurpuhastus, kaua need ämblikud su voodi kohal ikka võrkpalli mängivad. Õpid Garfield'i vaadates lasanget tegema ning salvrätte voltima. Kuna on kodune aasta, siis käib sul ka palju (kutsumata)

külalisi, sinu ukseid on (paraku)alati valla!

Armastus: Vana arm ei roosteta.

Raha: Mida on, seda tuleb vist juurde ka.

Aasta soovitus: Pea meeles, et saba ja sarved ei pruugi alati olla saatana märgiks!

Aasta parimad päevad: 6. september (6.9), toob paljuski selgust, 1. Jaanuar

Skorpion (23. oktoober - 22. november)

Hea aasta kudumiseks. Leiad, et elus polegi kõige tähtsam haridus ning jalutad ühel päeval lihtsalt koolist minema. Veenus soosib hetkeotsuste ajendil tegutsemist. Kui sa just Soome ehitajaks ei pääse, tekib tungiv soov kooli naasta. Iga päev kell kolm on sul tunne justkui

midagi on puudu. Leia oma kroonilisele probleemile lahendus sotsiaalpedagoogilt.

Armastus: Oma lootusetust armumisest Jõuluvanasse saad üle alles märtsi teisel poolel.

Raha: Võid leida seda oma rahakotist ja taskutest. Mõnikord ka sokisäärest.

Aasta soovitus: Ole mõnikord normaalne, äkki saad maiust.

Aasta parimad päevad: Rukkimaarjapäev, Karjalaskepäev.

Ambur (23. november - 20. detsember)

Aasta algul möllavad sinus tunded, mille tõttu võid muutuda äärmiselt empaatiliseks tunded kaasa ka kõigile kartulitele nende julma piinamise pärast. Marsi mõjusfäär haarab su sügise keskel endasse ning muudab su

sõjakaks hoidke alt, hommikused varesed! Üldiselt möödub aasta aga kepslemise tähe all.

Armastus: Pane tähele kõiki sinisejuukselisi kaaslasi, keegi neist võibki osutada sinu elu armastuseks!

Raha: Ei, eurot veel ei tule.

Aasta soovitus: Väldi porilompe!

Aasta parimad päevad: 7. märts, 27. november (tuleb esimene päkapikk).

Kaljukits (21. detsember - 19. jaanuar)

Aasta läbi piinab sind midagi, kuid sa ei saa aru mis. 31. detsembril tuleb meelde, et pidid lahkuval aastal ju trenniga alustma. Aprillis tuleb su ukse taha esimene siilipoiss, vaata, et sul ikka piim kapis oleks. On oodata pinevil uut aastat ning isegi mõningaid kordaminemisi, paraku aga kipud ikka

tähtsaid asju unustama. Püüa hoiduda treppidest, 13. korrusel oleks väga valus kukkuda.

Armastus: Sinu lähedastest sõpradest on keegi sind juba kaua salamisi jälginud.

Raha: Ostad 5 kroonise lotopileti ja võidad sellega 5 krooni. Palju õnne!

Aasta soovitus: Ukse taga võib alati olla veel üks!

Aasta parimad päevad: 17. märts, 30. Mai (leiad maast ammuigatsetud pildi David Beckhamist).

Veevalaja (20. jaanuar - 18. veebruar)

Jupiter ja Päike avaldavad sulle terve aasta jooksul suurt mõju. Kohe, kui päike loojub, muutud sinagi uniseks ning nii kogu aasta. Leevendust on oodata vaid jaanipäeva paiku, mil 99% tõenäosusega kohtud Unemati endaga, kes annab sulle kõrvitsast kingad, et saaksid südaõni

tantsida. Vaata ainult, et nendega üle lõkke hüppama ei hakka, nii võid hiireks muutuda! Jupiteri mõjul oled augustis rahvuslikult meelestatud ja lähed Pronkssõdurit lõhkama.

Armastus: Vaata parimat päeva allpool.

Raha: Leiad tänavalt 2 krooni.

Aasta soovitus: Hoidu omasugustest, võib tekkida tüliõunu!

Aasta parimad päevad: 18. mai (armud unenäos), 5. september.

Kalad (19. veebruar - 20. märts)

Kalade tähtkuju all sündinud on salapärsed, peene intuitsiooniga, kuid need iseloomujooned on väga petlikud. Oma salapärasuse tõttu avastad sa teisel õppeaastal ehmatavalt, et keegi on sind meeleehtlikult üritanud kinni püüda. Iga hommikul tolkneb su jala küljes veider

nöör, mida sa alati oled ekslikult pidanud oma nähtamatu sõbra saapapaelaks. Kalade märgi all sündinud omandavad isikupäraseid kalduvusi, mis enamikel juhtudel on vasakule poole.

Armastus: Mis jääb, see jääb, mida pole, seda pole.

Raha: On paremaid päevi ka, aga enamuse ajast pead nuudleid sööma.

Aasta soovitus: Kuu gravitatsiooni tõttu leiad sa endas parema inimese. Hiljem aga avastad, et see oli hoopis sinu vanaema. Ära võta seda isiklikult ja vaata regulaarselt peeglisse. Iga päev, viis korda päevas.

Aasta parimad päevad: 16. mai (sinu õue peale ilmub esimene võilill), 2. august.

2007. AASTA SUURHOROSKOOP